

Sag, at Andersen har forset sig paa anden Maade end ved de omtalte Skrivelser, og jeg synes derfor, at det er lige haardt nok, at Manden som Følge af denne Ubesindighed og af de Chikanerier, der have fundet Sted mod ham ovre paa Taasinge, for Fremtiden skal være udelukket fra at være Lærer i den danske Folkeskole, og det er jeg bange for vil blive Resultatet af denne Afskedigelse, selv om han har faaet Ret til at søge nyt Embede.

Jeg skal i saa Henseende oplyse, at Odense Byraad for en Tid siden, da Lærer Andersen fra Taasinge meldte sig som Ansøger til et Lærerembede og fremsendte udmærket gode anbefalinger, indstillede ham som Nr. 1, idet Byraadet altsaa derved udtrykte sit bestemte Ønske om at faa netop ham ansat i Embedet, men at Skoledirektionen sagde Nej og ansatte en anden. Og desværre er der jo Mulighed for, at det vil gaa ham paa samme Maade i Fremtiden. Jeg synes, det er alt for haard en Straf for de ubesindige Ytringer, han har ladet falde i denne embedsmæssige Skrivelse.

Jeg skal oplyse, at Lærer Andersen kan fremvise mange og gode anbefalinger som Lærer. Der er saaledes en anbefaling fra Stiftsprovst Balslev — ganske vist fra 1894. Den fremstiller ham som en „stille, beskeden og brav ung Mand, der, saa vidt mig bekendt, aldrig har befattet sig med Ekstravagancer i nogen Retning, men passet sin Skole troligt og godt“. Endvidere siger Provsten, at ved en Visitats, hvor han kom uanmeldt, „fandt jeg alt i bedste Orden. Børnene var meget vel underviste og meget velopdragne. En dem ubekendt Historie, som jeg fortalte, blev af største Delen af Klassen særdeles godt og ortografisk rigtigt gengiven paa Tavlen, og en Katekisation, som Læreren holdt over et af mig opgivet Emne, var klar, rolig, logisk og opbyggelig og blev af Børnene fulgt med levende Interesse og med Lyst til at afgive de Svar, som de havde paa rede Haand, saa det var godt at mærke, at der var arbejdet godt“. Endvidere har Provst Olrik i det paagældende Provst, boende i St. Jørgens Præstegaard, den 5. Maj i Aar givet Lærer Andersen følgende anbefaling: „Paa given Anledning skal jeg udtale, at jeg ved en Visitats i Landet Skole har fundet Børnene vel underviste. Der var god Orden i Skolen, og Børnene havde gode Kundskaber i alle Fag, særlig i Retskrivning og Regning. Jeg tvivler derfor ikke om, at Skolens daværende Lærer, L. A. V. Andersen, paa fyldest-

gørende Maade maa kunne udfylde en Plads som Lærer ved en Købstadsskole“, som han altsaa nu søger. Ærede Medlemmer ville af dette kunne forstaa, at der ikke har været noget at udsætte paa Andersen med Hensyn til hans Undervisning og hans Gerning som Lærer. Det har kun været de omtalte Ting, der have bevirket, at han er kommen til at staa i det uheldige Forhold.

Jeg har derefter en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (W. Neergaard). Det vil erindres, at det ærede Medlem forleden protesterede mod min Udtalelse om, at der skjulte sig Politik bag ved denne Afskedigelse, og nævnte, at selv Medlem af Svendborg Amts Skoleraad, Kriebel, havde været stemt for Afskedigelsen. Jeg skal citere det ærede Medlems Udtalelse. Han sagde: „Der var indenfor Svendborg Amts Skoleraad ikke en eneste Stemme, der hævdede sig til Gunst for at beholde Lærer Andersen i det paagældende Embede“. Det er rene Ord for Pengene. Men i „Nyborg Avis“ i Lørdags imødegaar samme Kriebel, som altsaa er Medlem af Svendborg Amts Skoleraad, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds og hævder, at det ærede Medlem har givet en forvansket Fremstilling af Sagen. Jeg maa maaske med den ærede Formands Tilladelse oplæse en Del af Hr. Kriebels Erklæring i saa Henseende, da den er af Betydning for Forstaaelsen af denne Sag. Det paagældende Skoleraadsmedlem skriver: „Nu er det i højeste Grad mærkeligt, at Hofjægermester Neergaard i Folketinget optræder med den Udtalelse, at der ikke hævdede sig en Stemme til Fordel for Lærer Andersen, ganske vist var alle Skoleraadets Medlemmer undtagen jeg enige om, at han skulde ingen Pension have, og heldigvis lod jeg min Afstemning føre til Protokollen, noget, som vist neppe er sket i en lang Aarrække; jeg motiverede min Afstemning med, at jeg ikke kan fratage Læreren hans Pension og derved tage ethvert Eksistensmiddel fra ham, naar han med Familie mister sit Erhverv, idet en Lærer under saadanne Forhold vanskeligt mere faar Embede, og at jeg ikke er tilstrækkeligt oplyst, om det ikke er for haard en Medfart at afskedige ham og ikke først tildele ham en alvorlig Advarsel.“

Som man altsaa ser, har det paagældende Skoleraadsmedlem allerede den Gang været af samme Mening, som jeg har gjort gældende, at det var for haard en Medfart,